

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvscvla Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis

Marca, Pierre de

Parisiis, 1681

Capvt XI. De reliquis Conciliis Africanis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14704

tempus pœnitentiæ vel reconciliationis ei decernatur, nescio quam ob causam omis- sus sit à Dionysio; quem tamen vetus ex- hibet, & series rerum docet ad hoc Conci- lium pertinere, ubi de conversione Do- natistarum copiosè tractatur. Ex Ferran- do, qui meminit hujus canonis, colligitur in authentico actum de Donatista con- verso, licèt vetus ad omnes hæreticos ge- neraliter definitionem more suo transtu- lerit. Ferrandus num. l. *Vt Episcopi judi- cio Donatistæ, qui apud suos acta pœnitentiæ convertitur, tempus pœnitentiæ vel reconcilia- tionis decernatur. Concilium Carthagin. tit. ii.*

Ceterùm acta Conciliorum habitorum annis cccciii. cccciv. & ccccv. quæ de conveniendis Donatistis agunt & de legationibus ad Principes, prudenter vetus collector dissimulavit, quoniam suo instituto non serviebant.

CAPVT XI.

De reliquis Conciliis Africanis.

I. **A**GMEN Conciliorum Carthagi- nensium claudet illud quod vo- cant septimum, cùm de sexto & octavo superiùs egerimus. De septimo contro- vertitur an sit idem Concilium cum sexto.

Non differre putant Binius & Iustellus, quoniam sextum habitum est post consulationem Honorii XII. & Theodosii VIII. octavo Kalendas Iunias Carthagine, septimum verò eodem loco & quinque postilla diebus, nempe III. Kalendas Iunias. Non solùm autem locus & tempus conveniunt, sed etiam numerus Episcoporum ducentorum decem & septem qui sedisse in Concilio sexto dicuntur in præfatione Concilii, & huic septimo eodem numero subscripsisse testatur collectio Dionysii. Attamen vetus collector adnotat hoc Concilium à triginta octo Episcopis celebratum, corrupto calculo. Legendum enim, XXI. III.

II. Antequam hunc nodum dissolvam, observandum est à Ferrando canones huic septimo Concilio tributos laudari tamquam è Concilio à reliquis Carthaginensibus diverso, ut patet ex numerorum serie quam sequitur, similem computationi quæ est in veteri collectione, cujus fides ex eo probanda est quòd in Concilio isto distinguendo in sexto adfipulatore habet Ferrandum Diaconum. Ille verò canones istos citat num. LXXIII. CXC. CXCVI. & CXCVII. Ratio verò hujus discriminis patet ex actis Concilii septimi, quæ docent plerosque Episcopos

ex illis CCXVII. qui convenerant, conquestos fuisse ceterorum quæ agenda supererant moras se sustinere non posse. Quare ut illis redeundi in Ecclesias com-
 meatus facilius esset & se ad iter accin-
 gendum parare possent, ab universali
 Concilio delecti sunt iudices numero
 XXIII. qui reliqua peragerent, scilicet præ-
 ter Aurelium Carthaginensem & Fausti-
 num Episcopum Potentinum Legatum Ec-
 clesie Romanæ, decem Episcopi legati
 provincie proconsularis, tres legati Numi-
 diae, tres legati provincie Byzacenæ, tres
 legati Mauritanie Sitifensis, tres legati
 Mauritanie Cæsariensis. Vnà cum iudici-
 bus delectis confedit Aurelius, & canones
 quinque promulgavit. Quare non imme-
 ritò Concilium diversum dici potest quod
 nova statuta minore iudicum numero de-
 cernit. His capitulis constitutis subscrip-
 sere qui ea ediderant. Die sequenti, id est,
 secundo Kalendas Iunias, iidem electi iudi-
 ces epistolam ad Bonifacium Papam dic-
 tarunt, quæ clausit acta Concilii sexti, &
 posita est post canones huius septimi con-
 ventus. His gestis in unum compactis &
 epistolæ ad Bonifacium die illo, nempe
 secundo Kalendas Iunias, subscripsere,
 non solum Aurelius & provinciarum le-
 gati, sed etiam Episcopi omnes usque ad

superiorem numerum cccxvii. antequam Carthagine discederent ; non autem in suis quique Ecclesiis , ut putabat Baronius.

III. Quæ dixi hausta sunt ex interlocutione Aurelii apud Dionysium : qui post decreta quinque illa capitula à se & à legatis provinciarum , ait sibi placere rerum omnium conclusionem facere , id verò ita fieri posse si primùm quæ die illa tractata fuerant , id est , capitula quinque , gestis inserantur. quæ est sententia horum verborum : *Universi tituli designati & digesti hujus diei tractatum Ecclesiæ gesta suscipiant.* Titulus ille generalis qui disceptandus in hoc cœtu propositus fuerat , respicit personas quæ ad clericorum accusationem admitti non possent. Hujus quæstionis decisio digesta est per capita quædam , ita ut primo excommunicati non admittantur , secundo servi , liberti , hæretici , pagani , Iudæi , & infames , tertio ut qui unum crimen non probaverit , ad cetera non admittatur , quarto qui ad testimonium admittendi non sint ; quibus subjungitur de Episcopo qui excommunicat eum quem sibi soli crimen dicit esse confessum. Hæc omnia per capita digesta , ad explicandum titulum sive argumentum propositum , gestis illius diei inserenda in-

terloquitur Aurelius. Subjungit : *Quæ*
verò adhuc expressa non sunt, die sequenti per
fratres nostros Faustinum Episcopum, Philip-
pum & Asellum Presbyteros, venerabili fra-
tri & coëpiscopo nostro Bonifacio rescribemus.
Et subscripserunt. Aurelius &c. Die itaque
 sequenti iudices illi dilecti de rescribendo
 ad Bonifacium acturi erant. Interim sub-
 scribunt huic definitioni, scilicet iidem illi
 qui de ea tractaverunt. Deinceps, quia
 perventum erat ad finem totius discepta-
 tionis & gestorum in controversia cum
 Faustino, ceteri quoque Episcopi usque
 ad numerum CCXVII. actis subscripsere
 & ipsi quoque epistolæ ad Bonifacium
 datæ: quæ universis Episcopis præsentibus
 relecta est.

CAPVT XII.

De canonibus adversus Pelagium.

NVNC operæ pretium est canonum
 de gratia latorum adversus Pela-
 gium occasionem & definitionum ratio-
 nes paucis recensere, remissa ad Theo-
 logos uberiori harum rerum tractatione.

I. Primo capitulo de statu & conditio-
 ne naturæ Adami ante illius lapsum de-
 cernitur adversus Pelagianos, qui dice-